

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 30. De immensitate, seu præsentia Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

mihî gratias ad id implendum necessarias. **Januarius**
Nam sine te possum te quidem offendere,
tibi que displicere; verum sine te nec te ama-
re, nec placere tibi possum.

*Convertete te ad S. Franciscum Salesium, cu-
jus hodie festa dies colitur, ut per ejus intercessio-
nem obtineas saltem modicum quid ardentis hujus
in DEUM amoris, quo ipse flagravit. Liber de
amore DEI ab eodem compositus non tantum po-
tentes tibi rationes suppeditabit, eò pertingendi,
sed etiam ipsius exemplum haud paulò potentius
erit incitamentum ad DEUM amandum.*

Diliges Dominum DEUM tuum ex toto
corde tuo. Hoc est maximum, & primum
mandatum. *Matth. 22. v. 37.*

Jubes te diligî à me. Da, quod jubes,
& jube, quod vis. *Aug.*

DIES XXX.

De immensitate, seu Præsentiâ DEI.

I.

DEUS est ubique per suam essentiam.
Præsens est omnibus Creaturis; &
quidem magis præsens tibi & ipsis inest,
quàm lux aëri, & corpori tuo insit anima
tua. Aër sine lumine, corpus tuum sine
an-

Januarius, anima esse potest; sed nec tu, nec ulla alia Creatura sine DEO esse potest; neque earum natura subsistit, quàm per unionem, quam cum natura DEI habent. Natura Divina fulcrum, & quodammodo basis est omnium naturarum; quæ in nihili tenebras relaberentur, si hoc eis fulcrum subraheretur. si DEUS mihi semper præsens est; an non & ego ipsi semper Præsens esse, sempèrque de eo cogitare deberem? & nihilominus ipsius obliviscor; sum in ipso, & ipse in me; & eum ignoro; aut certè vivo, quasi eum ignorarem. Uti- que adèd irreverentem me exhibeo in præsentia tam tremendæ Majestatis, adèd, parùm formidinis habeo eandem offendendi. Equidem non video DEUM; sed ipse me videt, & ego eum sentio; licèt sub aspectum neutiquam cadat: an non æquè, ac Moyses eum videre oculis fidei debeo?

*Invisibilem
tanquam
videns susti-
num Heb. 11.
v. 27.*

II. Deus est in omnibus rebus Creatis per potentiam suam, non modò, quia eas conservat, quia eis agendi potentiam tribuit; sed etiam, quia plus in ipsis agit, quàm ipsæmet. Is me illuminat unà cum sole, calefacit me cum igne, refrigerat me cum aère, nutrit me cum cibus: recreat me cum omnibus suis Creaturis adèd

deo pulchris, & amænis: instruit me, Januarius,
dirigitque cum hoc homine tam sapiente
& perspicaci, defendit me, assistit mihi,
solatur me cum fido hoc amico, motum
tribuit meæ linguæ ad loquendum, meis
oculis ad videndum, manui meæ ad agen-
dum, animæ meæ ad operandum: si igitur
ipse mecum agit, an non ego simul cum
ipso agere, & sentire; an non omnibus ejus
consilijs me submittere debeo? quàm in-
decorum id foret, si concursu divino abu-
terer ad eum offendendum? si abuterer
venustate, quâ Deus Creaturas ornavit,
ad sensibus meis blandiendum, meumque
affectum ijs consecrandum. Si abuterer
sapore, quem Deus tibi indidit, ad in-
temperantiam meam excitandam; si con-
cessa mihi ad eum perveniendi media ad-
hiberem eum in finem, ut ab eo longiùs
recederem; an non hoc esset Deum ad ser-
viendum iniquitatibus meis cogere? Ah
Domine! subtrahe mihi potiùs concur-
sum tuum, quàm ut me mihi metipsi re-
linquas, meque in tantam improbitatem
labi permittas.

III. Deus est ubique per suam Providen-
tiam: is omnes Creaturas gubernat, ut eas
suo obsequio impendat, ut omnes earum
actiones ad se velut proximum earum fi-

rem

Januarius. nem dirigat: Is dat lumen soli, ut te illuminet; calorem igni tribuit, ut te calefaciat, saporem cibus impertit, ut te nutriat. Virtutem plantis indit, ut te sanet. Tu unicus scopus es eorum, quæ Deus extra se operatur, & profert. Si ergo DEUS cum omnibus Creaturis nihil agit, nisi pro te, tum neque te quidquam agere cum iisdem decet, nisi pro ipso. Illa tibi debent esse veluti specula, quæ divinas tibi pulchritudines ob oculos ponant: velut totidem voces, quæ te hortentur, ut divinæ Bonitatis recorderis; velut totidem Beneficia, quæ te obligent ad ipsum ammandum & grates pro illis agendas; velut totidem media, interiorum grati animi sensum ei testificandi; quod fiet, si hæc omnia veluti sacrificia eidem immolaveris. Atque hac ratione anima pura DEUM ubique videt, DEO se in omnibus unit, adeoque in terris cælestem quemdam Paradisum invenit. Verum heu me! an non oblivionem & separationem à DEO, in qua vivo, veluti verum infernum reputare debeo?

Assuescamus DEUM contueri in omnibus Creaturis; at adhuc magis in nobismetipsis, & in corde nostro; hoc enim est illud templum, ubi in spiritu & veritate adorandus est.

o. Fur.

Invisibilem tanquam videns sustinuit. *Januarius.*
Hebr. 11.

Ama in Creatura Creatorem; nec te-
neat te, quod ab illo factum est, & amir-
tas, à quo ipse factus es. *Aug.*

DIES XXXI.

De Paradiso cælesti.

I.

Quid est Paradisus cælestis? Est felici-
tas, quæ non solum omnes nostros
labores, & merita, sed & nostras cogita-
tiones, & desideria superat. Paradisus hic
est felicitas, quæ omnia mala excludit, &
omnia bona complectitur in omne ævum
duratura. Est oblectatio sine dolore, gau-
dium sine molestiâ, quies sine inquietudine,
pax sine perturbatione, & timore, fructio
omnium bonorum sine fastidio; est bonum
purum, bonum Universale, bonum æter-
num, bonum infinitum. O Cælestis Pa-
radise! Bona, quæ continet, tanta sunt, ut
ad ea exprimenda satis dici; nec ad prome-
renda præstari satis possit. O Paradise Cæ-
lestis! Illi soli, qui te possident, te con-
cipiunt. Ad nos verò quod attinet, aliud
non possumus quàm ad te aspirare.

II. Quid